

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravníštvo „Slov. Naroda“.

Zmaga ravnopravnosti.

Iz Celovca dné 26. sept.

(Konec.)

Visoko c. kr. ministerstvo notranjih zadev je potem z odlokom od dné 9. sept. 1890, št. 17919, odgovorilo tako-le:

„Ko je „Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“ Celovškemu magistratu doposlalo slovensko ulogo, je ta magistrat z odlokom od 3. junija 1890, št. 6671, od omenjenega društva zahteval, naj takim ulogam vprihodnje priloži nemško prestavo.

V prizivu na c. kr. deželno vlado stavilo je društvo dvojno terjatev, namreč, naj se magistratov odlok razveljavi, in naj se taistemu zakaže, da bode na slovenske društvene uloge v slovenskem jeziku odgovarjal.

Z odlokom od 13. julija t. l., št. 1032

preds., je c. kr. deželna vlada ta priziv in v njem izrečene želje odbila, društvo pa je proti tej razsodbi napravilo pritožbo na ministerstvo.

Ministerstvo notranjih zadev ustrezaje prizivu, uradno razveljavi razsodbo c. kr. deželne vlade gledé rešitve slovenskih ulog omenjenega društva od strani Celovškega magistrata, ker to vprašanje ni omenjeno v prvotnem magistratovem odloku od 3. junija t. l., št. 6671, torej tudi ni spadalo v priziv, ki se je proti temu odloku uležil, in torej ni smelo v razsodbo priti. Terjatev omenjenega slovenskega društva ni bila kaka jezikovna prememba tistega magistratnega odloka od 3. junija t. l. št. 6671, ki se je društvu doposlal v nemškem jeziku, ampak društvo je skušalo le od c. c. kr. deželne vlade dobiti načelno razsodbo gledé takega vprašanja, za katero v tem slučaju ni bilo povoda. *)

Gledé poziva do društva, naj svojim slovenskim ulogam vprihodnje prilaga nemško prestavo, ustreza ministerstvo notranjih zadev prizivu društva ter razveljavi tudi ta del odloka in izreka po členu 16. postave od 5. marca 1862, drž. zak. št. 18, da se je po omenjenem odloku Celovškega magistrata prekršil člen XIX. drž. osn. postav od 21. decembra 1867, drž. zak. št. 142, ker je slovensčina v deželi navaden jezik v vojski in v Koroški in tudi v glavnem mestu Celovci, kjer se ga po zadnjem ljudskem števljenju poslužuje več ko 3·5% domačega prebivalstva, torej je po omenjenem členu Celovški mestni magistrat (kot politična oblast I. instance) dolžan, slovenske uloge brez ugovora in stvarno reševati.

Tako smo torej zmagali v vprašanji, za nas jako važnem! Celovški magistrat mora odselej vsprejemati slovenske uloge od vsakega posameznika ali pojedinega slovenskega društva, katero je že v življenji ali se bode še kdaj tukaj ustanovilo. Magistratu je sicer

*) Da se ta stavek razume, moramo omeniti, da v prvotnem magistratovem odloku ni bilo govora o tem, kako naj se na slovenske uloge odgovarja, ampak samo o tem, da je treba slovenskim ulogam priložiti nemško prestavo. Opomba pis.

še odprt priziv do upravnega sodišča, pa težko, da bi taisto moglo drugače soditi, ko ministerstvo, čegar pravni dokazi v tej zadevi se nam zdijo neovrgljivi.

V Celovškem mestnem zboru so pretekli torek dné 23. t. m. v nemštvo zagrizeni in zajedeni mestni očetje zelo ropotali in se jezili zoper ta odlok. Predlagalo se je, naj se napravi priziv na upravno sodišče, kar se bode tudi gotovo storilo. Za sedaj je stvar izročena pravnemu odseku.

Pri tej debati so se čule čudne besede. Jeden (dr. Hibler) je rekel, da se v Celovci le nemško govori in da so Celovski Slovenci vsi le privandranj Kranjci. Zopet drugi (nekdanji župan Fr. Erwein) je trdil, da v Celovci ni nobenega Slovence, ki bi bil tukaj rojen. *)

Resnica pa je ta: Kranjcev je prav malo, vsaj stanovitno tukaj bivajoči se lahko seštejejo. Toliko več pa je koroških Slovencev, skoro bi rekel, da tretjina vseh Celovških prebivalcev! Na prvi mah se to ne zapazi, ker vsi tudi nemški znajo in tudi navadno nemški govorijo. Kdor je pa dalje časa tukaj in ljudi izprašuje: „kje ste doma?“ — „od kod je bil vaš oče?“ — bode kmalu spoznal, da ima večidel z ljudmi slovenskega pokoljenja opraviti, bodisi da še znajo slovenski, ali le malo, ali pa nič več.

Kar se pa tiče druge trditve, da v Celovci rojeni vsi nemški govorijo, je večinoma žalibog resnična! Koroški Slovenci so bili do zdaj, žal, tako indiferentni gledé svoje narodnosti, da so se v Celovci največ poženili z Nemkami in potem izrejali same nemške otroke, ki se bodo nekdanje večinoma odlikovali kot poturice. Ni zadosti, da je v šoli in na ulicah vse nemško, so še roditelji sami tako abotni, da z otroci nalašč nočejo slovenski govoriti, ker se sramujejo svojega materinega jezika in ker je bil Slovenec doslej zaničevan; oni hočejo od svojih otrok izprati ta madež! To je pač žalostna zapuščina iz tužnih časov naše sramote in našega ponižanja!

Upajmo, da ne bode vedno takó in da se bodo s časom tudi v Celovci spametovali sedanji ter naselili še drugi zavedni Slovenci, ki bodo

*) Ali ni taka trditev največja abotnost? Op. pis.

LISTEK.

Slavnostni govor.

Govoril 8. septembra t. l. v čitalnici Planinski pri Vilharjevi slavnosti J. Podboj.

(Konec.)

Lepe so cvetice, a še lepša je mila pesem domača. Cvetke ovenó, pesni pa slovó leta in leta. Dokler bode živel narod slovenski, živele bodo v njem in ž njim Vilharjeve pesni, ker so kri njegove krvi, ker se prilegajo njegovemu srcu kot nobene druge. —

Naša Planina je izgubila nekdanjo svojo čast in slavo, imenitnost in bogastvo — žal res! — toda jedna čast in slava jej ostane na veke, da je v njej tekla zibka slovenskemu narodnemu pesniku in skladatelju M. Vilharju.

Ko smo pregledali domoljubno delovanje M. Vilharja kot pesnika in komponista, oziroma se na njegove politične borbe! V tem oziru ga najdemo kot deželnega poslanca v prvem deželnem zboru. Bil je voljen v skupini kmetijskih občin Postojni s pokojnim našim rojakom Korenom vred. Čeravno ni imel govorniškega darú, je vendar v

klubu in v odsekih marljivo deloval za napredek dežele in izpeljavo našega narodnega programa.

Važniše je njegovo izdavanje slovenskega političnega časopisa. Da je poleg „Novic“ Slovincem treba še drugega narodnega lista, to se je spoznalo precej v začetku ustavne dóbe. Vilhar se torej odloči izdati političen list in 2. januarja l. 1863 pride na svetlo 1. številka časnika „Naprej-a“ — toda „Naprej“ še leta — žal! — ni dočakal, kajti že v številki 78. piše Vilhar: Današnji list je zadnji „Naprejev“ list! Grenke vzroke te dogodbe zagrebliem v svoje srce. Jemljem slovo rekoč. „Živimo za narod, izobražujmo se, zložimo se v korist domovini in cesarstvu! Bog je pravičen — On meri pote narodom in tudi nas vidi. Ako tudi nas je malo, vendar čutimo, da smo jednega debela, jedne krvi, — torej Bog z nami!“

Mej temi grenkimi vzroki je bil poleg velike materialne izgube glavni ta vzrok, da sta imela Vilhar kot urednik in Levstik kot prvi sotrudnik listu tiskovno pravdo. Zadnji se je srečno iz nje izkopal. Vilhar pak je moral za 6 tednov v ječo. V „Napreji“ so bili namreč priobčeni 3 članki, v katerih se je to zahtevalo, kar si je slovenski narod, odkar se politično zaveda, za prvo točko svo-

jega programa zapisal: zjedinenje vseh Slovincov. In l. 1864. je bil Vilhar zaprt, ker je v svojem listu priobčil — o tem tri jako mirno pisane članke. Tačas je veljalo za veleizdajstvo, če je kdo opomnil, da so kranjski in štajerski Slovenci jedno telo, jedno bitje. Danes sevé je drugače in nihče se skoraj ne spotiče, če se napiva in napeva zmagam velike Prusije.

Ta nezgoda je Vilharju zagrenila veselje do politike. Odtegnil se je javnosti in krenil iz Ljubljane domov ter živel do smrti na samotnem gradiču sredi skalnate Pivke.

Njegovo iskreno domoljubje pa mu tudi ni dalo mirovati. Lotil se je novega, Slovincem malo da ne čisto neznanega dela, začel je pisati glediščne igre, katerih je vseh 16, 4 še v rokopisu. Mnoge so bile po raznih čitalnicah igrane in z veliko pohvalo vsprejete, n. pr.: „Slep ni lep“, „Kdor prej pride, prej melje“ in „Župan“. V tej igri, ki se bode tudi danes predstavljala rezko biča in smeši nemškutarje, kateri, dasi od slovenskih starišev rojeni, se le s spačeno nemščino ponašati hočejo. Ta zalega je — hvala Bogu in zdravi pameti! — sedaj do malega zatrta.

Imenovati mi je tudi Vilharjevo že l. 1850.

svojo deco izrežali v slovenskem jeziku in slovenskem duhu. Potem bomo začeli skrbeti tudi za slovenske šole. Za sedaj so pa razmere res žalostne.

Vendar ta okoliščina, da se v Celovci potujči skoro ves slovenski narod, ne daje magistratu še dovoljenja, prezirati in ob narodne pravice pripraviti tistih Slovencev, ki sicer niso v Celovci rojeni, pa vendar tukaj davke in doklade plačujejo. Gledé političnih pravic naša ustava ne dela nobenega razločka mej onim, ki je v kakem kraju domačin, in mej onim, ki je drugje doma in pristojen, pa tukaj davke plačuje. Naj bodem doma, kjer hočem, če pa v Celovci od svoje hiše ali obrtnije ali službe plačujem davke, imam tukaj volilno pravico za državni, deželni in mestni zbor, kakor rojen Celovčan; — imam pa dalje tudi pravico, pritoževati se zoper krivice, ki se mi delajo, in smem po postavni poti zahtevati, da se ustreže zakonu, ki govori tako dobro za mene kot avstrijskega državljana, kakor za vsakega posamičnega rojenega Celovčana, ki škili že pri rojstvu preko črno-žoltyh mejnikov v blaženi mu nemški „rajh“.

Po jednaki meri se morajo meriti tudi narodne pravice glede materinega jezika. Ako se Slovenec iz Rožne ali Ziljske doline preseli v Celovec, s tem nikakor še ni izgubil svojih narodnih pravic, ker Koroška ni povsem nemška dežela in Celovec tudi ne nemško mesto. Tukaj veljata oba jezika tako za tiste, ki so tukaj, kakor tudi za tiste, ki so kje drugej rojeni. — Kakošen hrušč bi nastal po nemških listih, ako bi n. pr. Ljubljanski magistrat ne hotel vsprejemati nemških dopisov od tamšnjih nemških Korošcev, katerih se ondu mnogo nahaja in se jim tam bolje godi, nego bi se jim godilo v njihovi domovini, ali sploh od drugih Nemcev! In vendar ima nemštvo na Kranjskem manj stvarne pravice do narodnega žitja, nego slovenstvo na Koroškem, ki je prvotno prebivalstvo te dežele ter še sedaj poseduje nje največji del, ker moramo po krvi tudi one nesrečne brate mej Slované šteti, ki so še pred sto ali več leti slovensko govorili in čutili, pa se jim je pozneje narodna zavest s kruto silo iztepla iz srca ter se jim je nemška beseda usilila, in sicer na tak način, kakor se nam skuša usiljevati tudi še dandanes, hvala Bogu, z manjim uspehom, ker narod naš postaja čim dalje bolj trd, jeklen in neizpros, torej povsem zaveden in neustrašljiv.

Prišel je čas za narodno delo in naša dolžnost je torej, da se potegujemo in borimo povsod in pri vsakej priliki za svoje narodne pravice, ker brez boja ni zmage! Mnogo smo izgubili; branimo sedaj vsaj to, kar še imamo! Ne udajmo se, da ne postanemo podlaga tujčevi peti!

Družbe sv. Cirila in Metoda redna V. velika skupščina v Ljubljani

dne 24. septembra 1890. leta.

(Dalje.)

Za tem podeli besedo preblagorodnemu gospodu županu, kateri je odlikoval skupščino s svojo drago nam navzočnostjo.

Župan Ljubljanskega mesta Peter Grasselli

izdano slovensko opereto „Jamsko Ivanko“, vse-skozi pregreto vroče domovinske ljubezni. To pevo-igro je dramatično društvo v Ljubljanskem gledališči s sijajnim vspehom predstavljalo. Tako Vilhar tudi v tem oziru zasluži čast in hvalo vsega naroda, ker je zadelal veliko vrzel v slovenskem slovetvu ter pot ugledil slovenski dramatiki.

Oglasil se je mej tem pogostoma tudi s kako pesnijo v „Novicah“ in „Glasniku“, neustrašno delal o volitvah in bil tačas pravi strah nemškutarjem. Tu se ni bal nobenih potov, nobenih troškov, pisaril je na vse kraje, da je le pomagal narodnemu poslancu do častnega izida. L. 1870. t. j. jedno leto pred smrtjo je sklical, že bolehen, po velikem trudu na Kalci prvi tabor na Kranjskem, ki je bil krepak pomoček, da se je narodna zavest na Notranjskem, tudi v nižjih vrstah ljudstva tako živo vzbudila.

Tako se je trudil ta uzorni, ta značajni domorodec neprestano in vsestransko za svoj ljubljani rod. Vse svoje duševne moči, svoje zdravje in imetje je žrtvoval domovini. Njegov sin Francišek mi piše: „Vprašate me, če je moj oče mnogo denarjev potrošil za narodne namene? Odgovarjam Vam, da vse, ves svoj precej velik imetek je daroval za na-

pozdravlja v imenu prestolnice Kranjske, a tudi duševnega središča slovenske zemlje z iskrenimi besedami navzočne ude družbe sv. Cirila in Metoda, katero je osnovala le potreba in samoobramba. Sila rodila je društvo, spoznanje, da se je treba nasprotnikom postaviti v bran z enakim orožjem. Saj se neprijatelji naši poprej na severu in jugozahodu ustanovili društva, nevarna slovenski deci, ki snujejo po čisto slovenskih krajih svoje šolske zavode, vanje lové naše otroke ter jih tako skušajo odtujiti slovenski materi. Zatorej srčno pozdravlja družbo, ki si tako vrló prizadeva za pravo vzgojo in omiko tiste mladéži naše, ki je v nevarnosti. (Skupščinarji živahno kličejo „živio“ županu.)

Prvomestnik predstavi zborovalcem kot zastopnika slavne vlade g. Evgena Laha, magistratnega konc. adjunkta, konstatuje sklepčnost ter pozove glavnega tajnika, naj objavi imena podružničnih zastopnikov, oziroma pooblaščenec, kolikor se jih je dozda zglasilo, in potem naj poroča o društvenem delovanju od pretekle upravne dobe.

2. Vodstveni tajnik A. Žlogar naznanja, da so po § 14 glavnih pravil dozda zglaseni s posvetovalno in glasovalno pravico ter večinoma navzočni:

Izmej pokroviteljev: Gospa Svetčeva iz Litije, banka „Slavija“, generalni tajnik iz Prage Frant. Vlach, prof. Tomo Zupan, deželni poslanec Luka Svetec, deželni odbornik dr. Josip Vošnjak, kurat Ant. Žlogar, predsednik notarski zbornici dr. Zupanec, Anton Berce za „Št. Lambert“, župnik Martin Drčar, Fran Šušteršič za „Šmartno“, Andrej Kalan, stolni vikar, cesarski svetnik Ivan Murnik, deželni odbornik, župnik Ivan Vrhovnik, Oroslav Dolenec, posestnik. Dr. Ivan Svetina.

Od vodstva: Prvomestnik Zupan, podpredsednik Svetec, blagajnik dr. Vošnjak, tajnik A. Žlogar, Gregor Einspieler, deželni poslanec, Matej Močnik, Ivan Murnik, Ivan Hribar.

Od nadzorništva: dr. Fr. Papež, odvetnik, direktor Fran Povše, deželni poslanec, prof. dr. J. Svetina, Oroslav Dolenec, mestni odbornik.

Od razsodništva: dr. J. Zupanec, L. Ravnikar, dež. sod. svetnik v pok., Andrej Kalan.

Izmej gostov: Župan deželnega stolnega mesta Ljubljanskega Peter Grasselli, državni in deželni poslanec Ivan Nabrgoj, Radoslav Lopatič z gospo soprogo, državni poslanec dr. Ferjančič. Zastopniki časništva. Več. gg. profesorjev, župnikov, kaplanov, učiteljev itd.

Zastopniki za V. veliko skupščino po § 14, v redu, kakor so bili zglaseni, večinoma tudi navzočni:

1. Št. Kancijan in okolica na Koroškem: Matej Šervicelj, župnik in komendant na Reberci. Janez Šumah, posestnik.

2. Št. Jurij ob južni železnici: Alojzij Kreft, župnik na Kalobji.

3. Goriška ženska podružnica: Josipina Premrov, prvomestnica.

4. Tolmin: Josip Kragelj, dekan v Tolminu.

rod, daroval mu je celo svojo rodbino, svoje življenje — in vendar niti v življenju niti po smrti ni dosegel zasluženega priznanja. — Pesmi, skladbe, igre svoje je Vilhar sam zalagal v veliko materialno izgubo; časnik „Naprej“ in tiskovna pravda sta ga stala mnogo novcev, pri volitvah ni štedil z denarjem, da se je kaj deseglo za narod. Zvedel sem, da je jedna sama volitev v Postojini, kjer je šlo za zmago narodnega kandidata barona Schloissnigga proti Vrhniškemu Obrezi, Vilharja stal 500 gld. poleg drugih sitnostij in težav.

Svoje dohodke je delil Vilhar na tri dele in je prvi del odločil za vzgojo svojih otrok, drugi za gostoljubje in tretji, največji, za narodne namene. Menim, da je ta račun pravi in vreden našega posnemanja.

Iz vseh teh podatkov nam je razvidno Vilharjevo narodno mišljenje in delovanje, odločno in stalno, čisto kot zlato. Za narod je gorel in delal od svoje najlepše dóbe do poslednjega trenutka. Bil je rodoljub ne le v besedah, ampak v delih. Komu je posvetil vse svoje spise, če ne nam? Bil je narodnjak ne le v javnosti, ampak tudi v svoji domači družini. Slovenski jezik in sicer jedino ta se je govoril v njegovi hiši, če prav so jih vsi po

5. Črna: Anton Gabron, provizor, in Primož Walter.

6. Višnjagora-Zatičina: Luka Svetec, deželni poslanec, pooblaščenec.

7. Velika Pirešica: tajnik A. Žlogar, pooblaščenec, Jakob Kitak, kapelan, Ivan Kač, tajnik.

8. Goriška možka podružnica: profesor S. Rutar, pooblaščenec.

9. Podružnica za slovensko Ziljsko dolino in faro Vrata: Janez Šnabl, Filip Milonik.

10. Bolec: Fr. Ilovár, dekan, J. Kranjec, župnik.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. septembra.

Češkonemška sprava.

Ker o volitvi deželnega odbora Nemci še niso bili v deželnem zboru, nemajo nobenega deželnega odbornika iz svoje srede. Zakon o narodnih kurijah bi Nemcem res pripomogel do zastopstva v deželnem odboru, ali, kakor se kaže, se ta zakon še ne bode kmalu sklenil. Da bi se pa Nemci ne mogli pritoževati, da niso zastopani v deželni upravi, pogaja se dr. Zeithammer v imenu Staročehov z vlado, da odloži dva staročeska odbornika svoja mandata in se volita dva Nemca v deželni odbor, ako vlada dovoli, da se uvede češki notranji uradni jezik pri sodiščih v čeških okrajih.

Deželnozbornske volitve.

V dolenjeavstrijskih kmetijskih občinah voljenih je v deželni zbor 10 protisemitov, 5 konservativcev, 5 liberalcev. Liberalci zgubili so dva mandata, protisemitje pa dva pridobili. Židovska glasila s takim izidom seveda neso posebno zadovoljna.

Vnanje države.

Ruščina v Črnigori.

Knez črnogorski Nikita odredil je, da bode s prihodnjim letom počenši ruščina obvezni predmet na vseh šolah in učiliščih v Črnigori.

Bolgarsko vprašanje.

Tatiščev imel je v Sofiji tudi pogovor s pravosodnim ministrom Tončevom in vojnim ministrom Mutkurovom. Ruski publicist je rekel, da je prišel v Sofijo, ker bi rad zvedel, želi li Stambulov, da se Bolgari sporazumejo z Rusijo in kako hoče to doseči. Tončev je na to odgovoril, da je le Rusija kriva, da je prišlo do razpora. Mutkurov je pa naravnost izjavil, da je Rusija Bolgare osvobodila le zaradi tega, da si osnuje novo provincijo. Oba ministra sta odločna oporekala, da bi bolgarska vlada bila Rusom sovražna. Tatiščev je očital vojnomu ministru, da njegovo stališče vodi do razširjanja napačnih nazorov v bolgarski vojski. Morda se taki nazori širijo, da se vojska pripravi za boj v vrstah nasprotnikov Rusije. Mutkurov mu je odgovoril, da se bode to tudi zgodilo, če pride do vojne zaradi tega, da se bode Avstrija uprla ruski okupaciji Bolgarske. Ko so se pogovarjali, došla sta še urednik „Svobode“ Petkov in Stambulov. Začel se je pogovor o tem, ali je razpor več zakrivilo rusko ali bolgarsko časopisje. Petkov je odločno zagovarjal bolgarske liste, vso krivdo vračujoč na ruske. Naglašal je, da najbolj žali Bolgare, da jim Rusi očitajo, da hoté deželo izdati Avstro-Ogerski. To je laž, Bolgari se ne mislijo pokoriti nobeni tuji vlasti, temveč hočejo ostati samostojni in sami voditi svojo usodo. Tatiščev je zagotavljal, da Rusija tudi želi samostojnost Bolgarske, pa jih ni mogel prepričati. Govor je bil vse precej razgrel, samo Stambulov,

več znali; pač lep vzgled mnogim slovenskim očedom, ki hočejo kaj veljati v narodu pa v domači hiši naš mili jezik potiskajo v kot.

Značaj Vilharjev je bil jeklen, neupognjen. Nobeni sili se ni dal omajati. Stal je kakor skala na poti, katero je bil spoznal za pravo. Bil je cel mož. Tudi ko so prišle čezenj nesreče in britkosti, katere je silovito čutil v duši svoji, ostal je mož in jih je prenašal brez tožbe.

Bil je poseben prijatelj kmetu. Rad je zahajal mej proste ljudi, jih poučeval, vzbujal k napredku v poljedelstvu, jim čital svoje pesni in vedril jih s svojim zdravim humorjem. Več let je bil župan občine v Knežaku in kot pravi oče skrbel za dobro svojih občanov. Pri neki občinski komisiji se je prehladil in dobil v svoje junaško telo klico bolezní, katera se je polagoma razvila v grozno otekline na vratu, ter je umrl 6. avgusta 1871 na Kalcu, resnično v službi za narod svoj.

Tako, slavna gospóda! je živel in umrl naš slavljeneč Miroslav Vilhar. Ako premislimo čas, ko je Vilhar živel in prešteli smo vse njegove spise, njegova dela in žrtve, nam bo lahko spoznati, kakov duh je Vilharja prošinjal, kako gorko je on ljubil svoj materini jezik in domovino in sodba naša o

ki se pogovora ni dosti udeleževal, ker je bil poslednji prišel, kazal se je Tatiščevo vedno prijaznega. Ker so vsi govorili v gladki ruščini, kar Tatiščevo sam pohvalno priznava, je opomnil minister-ski predsednik, da bi kdo lahko mislil, da so v Ru-siji. Tatiščevo mu je pa odgovoril, da pač sliši ruske besede, pa ne ruskih čustev in s tem je bil pogo-vor končan.

Crispi v Florenciji.

Dne 8. oktobra bode v Florenciji banket na čast ministerskemu predsedniku. Banket bode veli-cega pomena, kajti udeležijo se ga baje kakih 130 se-natorjev in poslancev. Crispi bode nekda govoril o vnanji politiki in pri tem tudi obsojal iredentizem.

Nemški socijalni demokratje

odposlali so francoski delavski stranki adreso, ki se končuje s presretnim pozdravom francoski socijalni demokraciji in mejnarodnemu socijalizmu. Ta adresa znova dokazuje, da so socijalni demokratje vseh de-žel v zvezi in se ne brigajo za narodna nasprotja.

Nemški škofje izdado drugi mesec skupno pa-stirsko pismo o socijalnem vprašanju.

Republičanska propaganda

na Španjskem se nadaljuje in že skrbi napravljaja španjski vladi. Ministerstvo je sklenilo pomnožiti vojaške ob portugalski meji, da se nemiri ne razši-rijo na Španjsko, ko bi se začeli na Portugalskem. Španjski republikani pa tudi na skrivnem rujejo in dopisujejo s portugalskimi.

Afganistan.

Že precej časa se ni mnogo slišalo o Afgani-stanu. Vladal je mir v tej deželi. Zadnja poročila iz Kabula pa javljajo o novih agitacijah naperjenih proti Rusiji in Angliji. Mohamedanski fanatik Išan Danlet jel je propovedovati sveto vojno, da se osvo-bode Kirgizi, Turkomani, Uzbeki, Baškirci, ki so pod ruskim žeslom, in se Angliji odtrga del Indije, ter potem osnuje v Srednji Aziji veliko mohame-dansko kraljestvo. Sodi se, da emir afganistanski na skrivnem podpira te agitacije. Propaganda je že našla pot mej ruske Kirgize in so mnogi že pri-pravljeni spuntati se, če Afganistanci začno vojno. Kotiko važnosti je pripisovati tem agitacijam, bode pokazala še le bodočnost. Da bi Afganci Ruse ali pa Angleže ugnali, ni misliti, ali sitnosti bi pa jim utegnili napraviti, ker so jako trdni in bojeviti in je geografska leža njih dežele za vojevanje jako ugodna.

Brazilijska vlada in duhovščina.

Brazilijska vlada si je že nakopala nasprotstvo duhovščine. Škofje so že izdali energičen protest proti nekaterim reformam, katere je uvela začasna vlada. Njim ne ugaja, da je vlada proglasila jedna-kopravnost vseh veroizpovedanj, da katoliška vera ne bode veljala več za državno vero. Isto tako ob-sojajo, da se je uvel civilni zakon, križ odpravil iz narodne zastave in se duhovščini ni dala nikaka volilna pravica. Kakor se kaže, začne se v Brazili-ji hud boj mej svetno in cerkveno oblastjo, ki go-tovo ne bode pospeševal razvoja dežele. Vlada baje hoče takoj odpraviti poslaništvo pri papeževem stolu, če jej bode duhovščina nasprotovala.

Domače stvari.

— (Shod slovenskih poslancev.) Pred-meti, o katerih se bode razgovarjalo pri shodu slov. poslancev, obsegajo: 1. Splošni politični položaj. 2. Pravosodje. 3. Šolstvo. 4. Politična uprava. 5. Časopisje. Vseh vabljenih poslancev je nad 60. Na-dejati se je, da se bodo, glede na veliko važnost tega prvega shoda, večinoma vsi vdeležili zborovanja.

— (Velika nesreča.) pripetila se je danes popoldne ob 1½ 3. uri pri zgradbi nove brambovske vojašnice. Na konci poslopja, obrnenega proti Karlovškemu mostu uzidavali so danes v okrajke

njem, če smo pravični, se bode glasila: da je bil naš Planinski rojak Miroslav Vilhar doslej vse pre-malo poznani in čislani Vilhar, biser rodoljubov, kar jih je kdaj rodila in nosila slovenska zemlja, — krasán uзор nam vsem, kako je treba za narod delati, darovati, trpeti.

„Pomnik postavimo mu tak,
Da vsakdo skuša biti mu enak!“

Da! Njegovo čisto, dejansko rodoljubje nam bodi vzgled posnemanja!

Naj mu torej danes zadoni iz hvaležnih src tisočera hvala za ves njegov trud, za vso njegovo ljubezen do domovine! Povsod, koder biva naš rod, od visocih planin korotanskih do hrvatske meje, od plodnih ravnin zelenega Štajerja do Jadranskega morja naj odmeva slava Vilharjevemu spominu od roda do roda; naj odmevajo besede, katere je po-stavil na konci svoje najlepše in najbolj znane pesni:

„Tukaj Slava vence vije,
Srce bije nam gorkó; —
Čujte gore in bregovi,
Da sinovi Slave smo!“

velike plošče, katerih ima vsaka meter v kvadratu. Deset taci plošč palo je na oder in ga zrušilo. Z odrom vred pali so 16 m visoko dva zidarja in jedna delavka na tla, kjer je bilo polno ka-menja. Zidar Valentin Prampero, doma iz Tre-centa bil je takoj mrtev, kakor tudi delavka Bezljaj iz Trnovega. Zidar Tea Giovanni je še živel, a zlomljena so mu štiri rebra in pretresli so se mu možgani. Šentpetrski kapelan dél ga je v sveto olje. Mestni fizik dr. Kopriva, dr. Illner in Finc bili so takoj na mestu, a pomoči ni bilo no-bene več. Tea prenesli so v bolnico.

— (Rimske starine) našli so zopet pri kopanju novega kanala poleg „igrišča“ v Gradišči. Ker leži tržaška cesta više, nego igrišče, zato je bilo treba tam za nov kanal neprimerno globoko kopati in pri tem delu so našli stari rimski kanal, le neznatno više, nego bode sedanj. Pokrit je bil rimski kanal z velikanskimi ploščami, rezanim ka-menjem in z ostanki starih stebrov. Sluti se, da izvirajo ti stebri od starega rimskega hrama, ki je moral tam blizu stati in čegar ostanke je še Šen-leben videl. Ob straneh rimskega kanala so bile vzdane lepe podpeške plošče z arhitektoničnimi na-kraski; le škoda da so delalci že dve razbili, ker neso koj zapazili, kaj se na njih nahaja. — Na Seunikovem vrtu našli so del severnega ozidja nek-danje rimske naselbine, in sicer ravno v tisti črti, kakor je to ozidje zaznamavano na Linhartovi karti, tako da se ob obsegu rimskega tabora ne more več dvomiti.

— (Radoslav Lopašić) tajnik zemaljske vlade v Zagrebu, pregledaval je pretekli teden listine tukajšnjega deželnega arhiva v Rudolfinumu zlasti one, tičeče se zgodovine vojaške krajine. Lopašić izdal je do sedaj že tri knjige „spomenikov hr-vatske krajine“ pod naslovom „Acta historiam con-finii militaris croatici illustrantia“ in sicer v zbor-niku jugoslavenske akademije „Monumenta spec-tantia historiam Slavorum meridionalium“ zvezek XVIII—XX. V ta namen preiskal je arhive v Gradci, v Budimpešti in na Dunaji ter sedaj v Ljubljani, kjer je našel obilo gradiva za svoje namene. On sodeluje namreč tudi pri novem zborniku „Monu-menta Habsburgica“ (viri za vladanje Habsburžanov na Hrvaškem), katere ureja T. Smičiklas in katerih prvi zvezek izide že prihodnjo spomlad. Bog pokrep-čaj zdravje neumornemu hrvaškemu preiskovalcu!

— (Nasledek.) Pod tem naslovom piše Mariborski „Slovenski Gospodar“: „Znano je, da J. Rakuscheva trgovina v Celji živi le iz sloven-skega in hrvaškega denarja, a sedaj se znižuje le-ta kupčija vsled dogodkov, katerih je kriva Rakuscheva „vahta“ in to bol!“

— (Vesela vest.) Iz Ajdovščine prihaja glas, da se ondu snuje telovadno društvo „Sokol“. Dobro srečo!

— (Pri sv. Jakobu) v okolici Tržaški se snuje, kakor povzamemo „Edinosti“, novo pev-sko in bralno društvo. Ko se dovoljno število udov upiše, sestavila se bodo pravila. Več prilično.

— („Tržaškega Sokola“) telovadne vaje prično v mesecu oktobru. Prva vaja za odrasčene bode v petek dne 3. t. m. ob 8½. uri zvečer v društveni telovadnici. Telovadba za dečke bode dvakrat na teden in sicer vsak torek in četrtek ob 5½. uri popoldne. Prva vaja je prihodnji četrtek.

— (Iz Hotavelj) na Gorenjskem poslal nam je posestnik Martin Štalic dozorelo hruško in hrušev cvet, oboje z istega drevesa. V priloženem pismu pravi: Dočakal sem sivih las, a nikdar še nesem videl hruško zoreti, zraven pa na istem deblu cvet, kakor letos in sicer dne 27. septembra. Za spomin Vam pošljem šopek cvetk in pa dozorelo hruško, ker je to redkost, kakeršne v nas še ni bilo.

— (Lepa cena.) Državna glavna žrebar-nica v Gradci dala je posestniku Janezu Sovdatu iz Idrske za triletnega žebca 700 gld.

— (Vinska letina) je letos gledé kako-vosti povsod izvrstna. Na Goriškem ima mošt po 6 do 8 stopinj več, nego lani. Bržanka je izborna, refošk pa tako dober, da bo za buteljke, ne da bilo treba grozdje sušiti. Iz Kopra se piše; da je letos trgovina z grozdem prav živahna in da se belo grozdje plačuje po 8—12, črnina po 15—20 kr.

— (Učiteljsko društvo v Ljutomeru) izdalo je ravnokar 52 str. obsežno, v tiskarni sv. Ci-rila v Mariboru tiskano knjižico z naslovom: „Letno poročilo narodnih šol v Ljuto-mreskem okraju o šolskem letu 1889/90.“ Na prvem mestu je sestavek: Verženski vojvode.

Spisal Lorvo Janžekovič, v katerem je več zgo-dovinskih, za Veržejski trg znamenitih podatkov. Dalje: Zemljepisna črtica Ljutomerskega glavarstva. Sestavil Iva Kryl. Potem: Nekaj o pridelovanju sočivja. Spisal Tomaž Pušenjak. — Odlomek iz Ljutomerske šolske kronike. Priobčil Jožef Horvat. Razredba šolske mladine po šolah vsega okraja. Dodani so tudi imeniki okrajnega šolskega sveta in krajnih šolskih svetov.

— (Tržaško podporno in bralno dru-štvo) priredi v nedeljo dne 5. oktobra t. l. v pro-slavo desetletnega društvenega obstanka v dvorani „Hotela Europa“ veselico z igro z blagohotnim so-delovanjem sl. tamburaškega zbor, dramatičnega odseka Tržaškega „Sokola“ in pevcev „Delavskega podpornega društva“ po nastopnem vsopredu: 1. S. Jenko: „Naprej!“ udara tamburaški zbor. 2. Na-govor predsednika. 3. Prečitanje društvene kronike minolega desetletja. 4. G. Eisenhut: „Ustaj rode“, poje pevski zbor. 5. „Bog Vas sprimi!“, vesela igra v jednem dejanji, izvršuje dramatični odsek Tržaškega Sokola. 6. F. Majer: „Tičica gozdna“, četverospjev. 7. a) S. Jenko: „Strunam“ udara tam-buraški zbor, b) I. pl. Zajc: „Frankopanka“ udara tamburaški zbor. 8. M. Brajša: „Istarska koračnica“ poje pevski zbor. 9. M. pl. Farkaš: „Srotan imen-dan“, mazurka, udara tamburaški zbor. 10. J. Ko-cijančič: „Danes tukaj, jutri tam“, poje pevski zbor. 11. Prosta zabava. Pevski zbor vodi iz pri-jaznosti gosp. Srečko Bartelj. Začetek veselice je ob 7. uri zvečer; vstopnina 30 nvč. za osebo. Čisti dobiček veselice namenjen je v društvene svrhe. — Radodarnosti se o tej priložnosti ne stavljajo meje. Slavno p. n. občinstvo k tej veselici uljudno vabi vodstvo društva.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 28. septembra. Doslej znan izid volitev v mestih. Voljenih je 19 radikal-cev, 9 liberalcev, naprednjakov nobeden. V Belemgradu voljeni 3 radikanci in jeden libe-ralec. V Požarevci, Ljeskovci in Čačaku, ka-tere so doslej liberalci zastopali, prodrli so radikanci, ki so v Šabaci, središči liberalne stranke, zmagali s 304 proti 157 glasom. Ni-kola Pasić voljen je v Belemgradu in njemu na čast bila je sijajna baklada.

Beligrad 28. septembra. O volitvah v v kmetskih občinah je toliko znano, da se v okrajih Užica, Zajčar, Valjevo, Kruševac, Mo-rava, Pirot in Rudnik ni oddal niti jeden opo-zicijski glas.

Celje 29. septembra. Predsednik tukaj-šnjemu okrožnemu sodišču, Heinricher umrl.

Pariz 29. septembra. „Figaro“ objavlja „interview“ s Crispijem, ki je zopet zatrjeval, da ima tripelaljanca miren in obramben značaj. Rekel je dalje: Narodna vprašanja ugašajo, so-cijalno vprašanje bode kmalu zavladalo ves svet. On ne veruje na vojno, če se Francoska ne gane, se nihče ganil ne bode.

Masava 29. septembra. Zdravstveni svet izjavil, da je kolera z včerajšnjim dnem ponehala.

Razne vesti.

* (Železnica iz Jafe v Jeruzalem.) Neko francosko društvo prevzelo je zgradbo želez-nice, ki bode spajala Jafu z Jeruzalemom. Tako prodira evropska kultura tudi v te oddaljene kraje vzhodne.

* (Ilški grobar.) Pred porotnim sodiščem v Gradci sedel je te dni grobar iz Ilza in bil za-tožen 31 zločinov, in sicer bratomora, ropnega umora, ropnega uboja, 5 cestnih ropov, 7 požiganih, 10 tatvin, potem pa goljufije in poneverjenja. Po-rotniki potrdili so vsa vprašanja in bil je obsojen na smrt.

* (Velik slepar) je neki Ignacij Rauch-mann iz Zatora v Galiciji. Pridel si je naslov „vitez Raabthal.“ Letos je bil v kopališčih in je nazadnje v Karlovih Varih osleparil zlatarja za razne drago-tine. Slepar je 27 let star in trdi, da je doktorand pravo- in modroslovja ter ima mnogo ponarejenih vsoučilišnih spričeval. V nekaterih krajih se je iz-dajal tudi za višjega namestniškega uradnika. Slepar, ki je že bil večkrat kaznovan, je tem nevarnejši, ker je jako izobražen. Gladko govori nemški, poljski, francoski, angleški, grški in latinski.

* (Izobčenec.) Pri notarji v Török-Sent-miklos oglasil se je te dni nekdanji jetnik kaznil-nice Ilavske in prosil, naj ga za 5 let, katere so mu odpustili, vzemo zopet nazaj. Uzrok nenavadni želji bilo je pomankanje. Zaradi umora presedel je celih 15 let v kaznilnici Ilavski, in ko je dostal

svojo kazen, šel je mej svet s trdnim namenom, s teškim delom preživiti se. Delal je pridno in marljivo v Budimpešti, v Asodu, pri gradbi neke železnice, ali komaj so zvedeli, da je nekdanji kaznjene, odgnali so ga. Nikjer mu niso dali dela. 3 gold., katere mu je dal Solnoški pravdnik, je jedino, kar mu je poklonila človeška družba. Vsled tega prosil je notarja, naj mu kakor hitro mogoče preskrbi prostor v lllavski kaznilnici, ker drugače mora se sam umoriti.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

28. septembra.

Pri **Maličih**: Krieg, Rosenberger, Manheim, Herzog, dr. Linke z Dunaja. — Krebner iz Trsta. — Brandstädter iz Gradca. — Maximovitch iz Zagreba. — Pekarek z Reke.
Pri **Slonu**: Pl. Wohlgenuth z Dunaja. — Bischof iz Trsta. — Dr. Kopač iz Zagreba. — Studeni iz Pulja. — Ples iz Devina. — Dekléva iz Gorice. — Tkallazs iz Gradca.

Pri **bavarskem dvoru**: Benvenuti, Ketta, Bürger, Misur iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru**: Klug z Dunaja. — Gilič z Reke. — Cibašek iz Kranja. — Cukjati iz St. Gotharda.

Umrli so v Ljubljani:

26. septembra: Jerica Pretnar, hišnega posestnika hči, 17 let, Kolodvorske ulice št. 12, za jetiko.

28. septembra: Alojzij Fassbinder, čevljarjev sin, 3 mesece, Vegove ulice št. 12, za božastjo. — Ciril Bardorfer, urarjev sin, 3 mesece, Opekarska cesta št. 31, za hripe.

V deželni bolnici:

26. septembra: Izidor Repše, delavec, 25 let, za jetiko. — Margareta Lukan, gostija, 81 let, za starostjo. — Anton Hudovernik, pisar, 38 let, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani

dne 27. septembra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	6 18	Surovo maslo,	68
Ječmen,	4 55	Jajce, jedno,	70
Oves,	3 74	Mleko, liter,	3
Ajda,	3	Goveje meso, kgr.	9
Proso,	4 39	Telečje	60
Koruza,	4 39	Svinjsko	64
Krompir,	5 04	Koštunovo	66
Leča,	2 14	Pišanec	36
Grah,	10	Golob	50
Fizol,	11	Seno, 100 kilo	16
Maslo,	8	Slama,	1 34
Mast,	— 90	Drva trda, 4 metr.	1 25
Špeh frišen	68	„ mehka, 4 „	7
	64		4 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. sept.	7. zjutraj	745.0 mm.	11.4° C	sl. zah.	megla	
	2. popol.	743.2 mm.	21.2° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	744.0 mm.	15.0° C	sl. jz.	jas.	
28. sept.	7. zjutraj	744.4 mm.	11.4° C	brezv.	megla	
	2. popol.	741.4 mm.	21.4° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	740.2 mm.	15.0° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 15.9° in 15.6°, za 2.0° in 1.8° nad normalom.

Loterijske srečke 27. septembra.
Na Dunaji: 34, 47, 11, 72, 15.
V Gradci: 64, 39, 66, 76, 68.

Dunajska borza

dne 29. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	87.85	87.60
Srebrna renta	88.25	88.10
Zlata renta	107.15	106.70
5% marena renta	101.15	101.10
Akcije narodne banke	964.—	963.—
Kreditne akcije	308.—	308.—
London	112.90	112.60
Srebro	—	—
Napol.	8.95	8.90
C. kr. cekini	5.35	5.36
Nemške marke	55.40	55.25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	178
Ogerska zlata renta 4%	100	90
Ogerska papirna renta 5%	99	10
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	—
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	165
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	218

Zahvala.

Zahvaljujemo se tem potom vsem prijateljem in znancem, ki so povodom smrti in mej dolgo mučno boleznijo naše iskrenoljubljene hčere, oziroma sestre, gospodične

Jerice Pretnar

izrazili nam svoje sočutje in sožalje ter se tako obilo udeležili pogreba pokojnice.

Posebno bodi pa še slav. vodstvu, kakor tudi gg. učenkam c. kr. strokovne šole, potem darovateljem krasnih vencev ter gg. pevcem za milo njih petje izrečena najtoplejša zahvala.

V Ljubljani, dne 29. septembra 1890.

(731)

Žalujoči ostali.

Za posipna dela lokalne železnice Ljubljana-Kamnik vsprejmo se

dobri delavci.

Vpraša se lahko slednji dan od 1—3. ure popoldne pri stavbinskem asistentu J. Weger-jii na Ježici (v mitnici).

(724—1)

Stavbinsko podjetje.

Pri Karol-u Till-u v Špitalskih ulicah št. 10 izšel je ravnokar:

Prirodopis

v podobah.

Zivalstvo v 250 podobah v porabo pri nazornem nauku

s slovensko in latinsko terminologijo, s 23 tablicami na močnem kartonskem papirju in platenem pregibu z jako lepo naslovno podobo.

Cena 3 gld. (701—8)

Za prodajalko

v kako prodajalnice s specerijskim ali mešanim blagom želi ustopiti gospodična, ki ume tudi dobro šivati. (730—1)

Ponudbe upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Mlad, neoženjen

mizarski mojster

Išče stalne službe. Zaožen je hkratu tudi raznih gospodarskih in obrtniških del. Spricevala se pošljejo na zahtevanje. — Ponudbe prosijo se z naslovom: N. P. poste restante Nova vas pri Rakeku. (722—1)

J. Giontini-jeva

trgovina s knjigami in papirjem v Ljubljani

ima na prodaj nastopne nove, priporočljive, praktične in potrebne nove knjige in pričakuje naročil:

Currentien-Tarif für Advokaten (plakat) 30 kr., po pošti 32 kr.

Neumann: Neuester Stempel- und Gebühren-Tarif (vezano) 36 kr., po pošti 38 kr.

Vorschriften beifolgt der Fahrpostfrankung mit Briefmarken (8° plakat napet) 20 kr., po pošti 25 kr.

Die neue Fahrpostfrankung mit Zonenweiser 10 kr., po pošti 12 kr.

Kneipp, Pfarrer: Meine Wasser-Kur. Von ihm durch 30 Jahre selbst erprobt. 20. izdaja. 1 gld. 56 kr., po pošti 1 gld. 66 kr.

Kneipp, Pfarrer: So sollt ihr leben. Winke und Rathschläge für Gesunde und Kranke. 1 gld. 56 kr., po pošti 1 gld. 66 kr.

Wiener Bote. Illustrierter Kalender pro 1891. 40 kr., po pošti 50 kr.

Illustrovani narodni koledar za leto 1891. 50 kr., po pošti 60 kr. (726—1)

Nadalje prodaja po najnižji ceni

šolske knjige in šolsko orodje

Dr. Rose životni balsam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospešujoče in napenjanja odstranjujoče ter mili raztopljajoče

domače sredstvo. (88—21)

Velika steklenica 1 gld., mala

50 kr., po pošti 20 kr. več.

Na vseh delih zavojnine je moja

tu dodana, zakonito varovana

varstvena znamka.

Zaloge skoro v vseh lekarnah

Avstro-Ogrske.

Tam se tudi dobi:

Praško universalno domače mazilo

To sredstvo pospešuje prav izborno, kakor svedočijo mnoge skušnje, čiščenje, zrnjenje in lečenje ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.

V skatljicah po 35 kr. in

25 kr. Po pošti 6 kr. več.

Na vseh delih zavojnine

je moja tu dodana zakonito

varstvena znamka.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, Praga,

št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu“.

Poštna razpošiljatev vsak dan.

Dunajske razstavne

srečke à 1 gold.

Le malo jih je še!

11 srečk 10 gld.
6 srečk 5 gld. 50 kr.

Glavni dobitek

50.000

gold. vrednosti.

(699—13)

Žrebanje že 15. dne oktobra.

Srečke à 1 gold. dobivajo se v Ljubljani pri **C. C. MAYER-ji.**